

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év január 23. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálatban kötelességszegés büntette miatt **az I.r. vádlott és társa** ellen indult büntető ügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. március 12. napján kihirdetett KB.II.41/2010/9. számú ítéletét az I.r. és a II.r. vádlottak tekintetében **helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. március 12. napján kihirdetett KB.II.41/2010/9. számú ítéletével az I. és a II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk.348.§ (1), (2), (4) bekezdésébe ütköző gondatlanságból elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért az I.r. vádlottat 100 napi tétel, napi tételenként 2.800 Ft, a II.r. vádlottat 80 napi tétel, napi tételenként 2.800 Ft pénzbüntetésre ítélte. Mindkét vádlott tekintetében rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról és engedélyezte részükre a pénzbüntetés 20 havi részletekben történő megfizetését.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész 3 napi gondolkodási időt követően törvényes határidőben mindkét vádlott terhére fellebbezést jelentett be. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor gondatlan bűncselekményben állapította meg a vádlottak felelősségét, mivel ítéletének jogi indokolása szerint is eshetőlegesen szándékkal szegték meg a szolgálatukra vonatkozó szabályokat. Figyelemmel arra, hogy a szolgálatban kötelességszegés büntette ún. vegyes bűnösséggel is megvalósítható, szolgálatban kötelességszegés büntetében kellett volna megállapítani a felelősségüket, annak ellenére, hogy a bűncselekmény minősítő körülményére csupán gondatlanságuk terjedt ki. Indítványozta ezért az első fokú ítélet megváltoztatását és a vádlottak bűnösségének szolgálatban kötelességszegés büntetében történő megállapítását.

A vádlottak és védőik az első fokú ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.552/2012/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az ítélet tényállását, okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, azonban tévedett, amikor cselekményüket gondatlanságból elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségeként értékelte. Egyetértett azzal a megállapítással, hogy a vádlottak szolgálatukra vonatkozó szabályokat szándékosan szegték meg, ezért cselekményük annak ellenére szándékos bűncselekményként minősül, hogy a bűncselekmény minősítő körülményére csak gondatlanságuk terjedt ki. Álláspontja szerint a vádlottakkal szemben ezért súlyosabb büntetés kiszabása indokolt. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlottak cselekményét minősítse a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2)

bekezdés szerint minősülő szolgálatban kötelességzegés büntettének és velük szemben felfüggesztett fogházbüntetést szabjon ki, előzetes bírósági mentesítésük mellett. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek másodfokú nyilvános ülésen jelen lévő képviselője a fellebbezést és az átiratában foglaltakat változatlanul fenntartotta. Megismételte álláspontját, mely szerint a vádlottak elkövették a szolgálatban kötelességzegés büntettét, mivel az általuk kifejtett szabályszegés szándékos volt. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az 5 éves büntetési tétellel fenyegetett bűncselekmény miatt a vádlottakat felfüggesztett fogházbüntetésre ítélje, mivel a törvény nem teszi lehetővé velük szemben pénzbüntetés kiszabását. Jó parancsnoki jellemzésükre figyelemmel érdemesnek tartotta őket a szolgálatban való megtartásra, ezért előzetes bírósági mentesítésükre is indítványt tett.

Az I.r. vádlott védője perbeszédében az első fokú ítélet helyes indokainál fogva történő helybenhagyását indítványozta. Az első fokú ítélet megváltoztatása esetén, utalva az ügyészi indítványra, a fogházbüntetés és annak felfüggesztési tartamát a törvényi minimumban kérte megállapítani.

A II.r. vádlott védője szintén az ítélet helybenhagyását indítványozta, annak megváltoztatása esetén pedig védőtársával egyező indítványt tett.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az ügy érkezésétől számítva késedelmesen tűzte ki tárgyalásra az ügyet, ezzel megsértette a Be.278.§ (1) bekezdésében írt határidőt. A későbbiekben az eljárási szabályokat betartotta, az előbbiekben írt eljárási szabálysértés pedig az ügy érdemére nem volt kihatással.

Az elsőfokú bíróság tárgyalásán számba vette a releváns bizonyítékokat, törvényesen tette a bizonyítékok részévé a vádlottak gyanúsítottként tett vallomását, figyelemmel arra, hogy a tárgyaláson éltek a „mentességi” jogukkal, és nem tettek vallomást. A kihallgatott tanúk vallomásai, az ismertetett okiratok alátámasztották az általa megállapított tényállást, amit mérlegelési jogkörében rögzített. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az első fokú ítélet mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla elfogadta felülbírálata alapjául.

A katonai ügyész eltérő minősítés érdekében bejelentett fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács helyesen minősítette a vádlottak cselekményét a Btk. 348.§ (1)(2)(4) bekezdésébe ütköző szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességzegés vétségének.

A rögzített tényállás szerint a vádlottak a külső kísérés során a fogvatartottal szemben bilincset és vezetőszárat alkalmaztak, a számukra előírt szabályokat e körben betartották. Akkor tévedtek, amikor a fogvatartott gépjárműbe történő behelyezésekor a biztosítás nem volt folyamatos, mivel a tolóajtó becsukása közben a gépjármű vezetője már elindult a vezetőfülke felé.

Az elsőfokú bíróság a vádtól eltérően nem szándékos bűncselekményben, hanem gondatlanságból elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségében állapította meg a vádlottak bűnösségét. Ítéletének jogi indokolása során (ítélet 7. oldal utolsó bekezdés) kifejtette, hogy a vádlottak szándéka a szabályszegés vonatkozásában eshetőlegesen szándékként írható le, majd az ítélet 8. oldal 6. bekezdésében azt rögzítette, hogy a vádlottak esetében a bűncselekményhez fűződő pszichikus viszony gondatlanság formájában jutott kifejezésre, és a tudati oldalt jelen esetben hanyag gondatlanság jellemezte. Az elsőfokú bíróság azonban jogi indokolásakor tévedett, amikor azt fejtette ki, hogy a vádlottak által elkövetett szabályszegés során eshetőlegesen szándékkal jártak el.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a tényállásból arra lehet következtetni, hogy gondatlanságuk miatt sértették meg az ítélet tényállásában helyesen felhívott rendelkezéseket, a szabályszegésre nem eshetőlegesen szándékuk, hanem hanyagságuk vezetett. Hasonlóan a jelentős hátrány bekövetkezése tekintetében is gondatlanságuk róható a terhükre, az az, hogy azért nem látták előre cselekményük lehetséges következményeit, mert a tőlük elvárható figyelmet és körültekintést elmulasztották. A másodfokú bíróság ennyiben látta indokoltnak módosítani az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolását.

A vádlottak büntetésének súlyosítására irányuló indítványt a másodfokú bíróság szintén nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba az enyhítő körülményeket, és nem tévedett, amikor az első büntényes, eddigi szolgálatukat kifogástalanul teljesítő vádlottakkal szemben a Btk.87.§ (2) bekezdés e/ pontja alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés napi tételeinek száma megfelel az ítélet belső arányainak és kifejezésre juttatja a vádlottak terhére rótt cselekmény tárgyi súlyát. A törvényi minimum közelében megállapított egy napi tétel összege pedig arányos a vádlottak anyagi teherbíró képességével.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katona Tanácsa az első fokú ítéletet - helyes indokainál fogva - mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1), (3) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. január 23.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete az I. és a II.r. vádlottak vonatkozásában jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. január 23.

. Ruzsás Róbert hb . dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő